

Förordning (1998:318) om tillämpning av ett avtal mellan Sverige och Ryssland om ömsesidigt bistånd vid bekämpning av vissa fiskala brott

Uppdaterad:

Förordning (1998:318) om tillämpning av ett avtal mellan Sverige och Ryssland om ömsesidigt bistånd vid bekämpning av vissa fiskala brott

1 §

[9381] Det avtal mellan Sverige och Ryssland om ömsesidigt bistånd vid bekämpning av vissa fiskala brott som har undertecknats den 2 december 1997 skall gälla som förordning här i landet.

Avtalet i engelsk och svensk originaltext finns i bilagan [9385] till denna förordning.

Anm. Den engelska texten har inte tagits in.

2 §

[9382] Tullverket får meddela sådana föreskrifter som behövs för verkställigheten av denna förordning och som avses i artikel 13.1 [9397] andra meningen i avtalet. *Förordning (1999:553).*

Bilaga

Avtal (SÖ 1998:29) mellan Konungariket Sveriges regering och Ryska federationens regering om ömsesidigt bistånd vid bekämpning av vissa fiskala brott

Konungariket Sveriges regering och Ryska federationens regering, nedan kallade de avtalsslutande parterna, som

beaktar att brott mot tullagstiftningen liksom mot skattelagstiftningen skadar deras respektive länders ekonomiska intressen,

vägleds av sina länders lagstiftning och internationella åtaganden liksom av sitt ömsesidiga intresse att uppnå effektiva lösningar för att förebygga, avslöja och bekämpa de fiskala brott som omfattats av detta avtal,

HAR KOMMIT ÖVERENS OM FÖLJANDE:

Definitioner

Artikel 1

[9385] I denna överenskommelse avses med

1. *behörig myndighet*: i Konungariket Sverige Generaltullstyrelsen och i Ryska Federationen Federala Skattepolisen (Federalnaja Sluzjba Nalogovoj Politsii). Om dessa myndigheters namn skulle ändras, skall de avtalsslutande parterna underrätta varandra på diplomatisk väg,

2. *begärande myndighet*: behörig myndighet i en avtalsslutande part som gör en framställan om bistånd enligt detta avtal,

3. *anmodad myndighet*: behörig myndighet i en avtalsslutande part som mottar en framställan om bistånd enligt detta avtal,

4. *lagstiftning*: fiskala föreskrifter i lagar och andra författningar för vilkas tillämpning respektive avtalsslutande parts behöriga myndighet ansvarar helt eller delvis,

5. *brott*: varje överträdelse eller försök till överträdelse av den lagstiftning som avses i punkt 4 ovan.

Tillämpningsområde

Artikel 2

[9386] 1. De avtalsslutande parterna skall inom ramen för de myndigheters, som anges i artikel 1.1, befogenheter och i enlighet med bestämmelserna i detta avtal lämna varandra ömsesidigt bistånd vid bekämpning av fiskala brott.

2. Bistånd enligt detta avtal skall lämnas i enlighet med gällande lagstiftning inom den anmodade avtalsslutande partens territorium och inom ramen för den anmodade myndighetens befogenheter och resurser. Om så är nödvändigt, kan en behörig myndighet ombesörja att bistånd lämnas av en annan inhemsk myndighet i enlighet med gällande lagstiftning inom den anmodade avtalsslutande partens territorium.

3. Detta avtal skall inte påverka tillämpningen av sådana avtal om ömsesidigt bistånd i brottmål till vilka de avtalsslutande parterna anslutit sig.

Olika former av bistånd

Artikel 3

[9387] De behöriga myndigheterna får inom ramen för detta avtal använda sig av följande slag av bistånd

- utbyte av uppgifter om fiskala brott begångna av fysiska eller juridiska personer,
- överlämnande av handlingar relaterade till brott,
- undersökningar och andra åtgärder syftande till att förebygga, avslöja och bekämpa fiskala brott,
- utbyte av erfarenheter vad avser inrättande och drift av informationssystem som används för att bekämpa fiskala brott,
- tillsättande av tillfälliga grupper, utbyte av representanter, sambandspersoner och sakkunniga samt anordnande av personalutbildning.

Utbyte av upplysningar

Artikel 4

[9388] 1. Den ena avtalsslutande partens behöriga myndighet skall, på begäran, lämna den andra avtalsslutande partens behöriga myndighet alla upplysningar om brott mot lagstiftning som omfattas av detta avtal och särskilt upplysningar om

- a) personer som är kända eller misstänkta för att begå eller ha begått brott mot sådan lagstiftning,
- b) förfaringssätt vid import och export som är kända för eller kan misstänkas för att komma till användning vid brott mot sådan lagstiftning,
- c) nya hjälpmedel och metoder som används vid brott mot sådan lagstiftning.

2. Om den ena avtalsslutande partens behöriga myndighet tror att upplysningar som den förfogar över är av intresse för den andra avtalsslutande partens behöriga myndighet, kan den självmant överlämna dem.

Artikel 5

[9389] Den ena avtalsslutande partens behöriga myndighet skall på begäran lämna den andra avtalsslutande partens behöriga myndighet rapporter, urkunder

innehållande bevis eller bestyrkta kopior av handlingar med alla tillgängliga upplysningar om upptäckta eller planerade aktiviteter, som utgör eller förefaller utgöra ett brott mot den lagstiftning som omfattas av detta avtal.

Akter och handlingar i original skall efterfrågas enbart då bestyrkta kopior ej är tillräckligt. Original som har överlämnats skall återlämnas så snart som möjligt, om inte den anmodade myndigheten avstått från att få dem åter.

Artikel 6

[9390] De handlingar som avses i detta avtal kan ersättas av information överförd på elektronisk väg för samma ändamål. Anvisningar för tolkning och användning av materialet bör samtidigt tillhandahållas.

Undersökningar

Artikel 7

[9391] 1. Den anmodade myndigheten skall på begäran inleda officiella undersökningar av förfaringssätt som strider eller förefaller strida mot den lagstiftning som omfattas av detta avtal. Resultaten av sådana undersökningar skall meddelas den begärande myndigheten.

2. Dessa undersökningar skall företas i enlighet med tillämplig lagstiftning som gäller inom den anmodade avtalsslutande partens territorium. Den anmodade myndigheten skall göra som om den handlade för egen räkning.

3. Den anmodade myndigheten kan tillåta den begärande avtalsslutande partens tjänstemän att närvara vid sådana undersökningar.

Sakkunniga och vittnen

Artikel 8

[9392] Efter framställning gjord i enlighet med de förfaranden och former som stadgas i gällande lagstiftning inom de avtalsslutande parternas territorier får en avtalsslutande parts anmodade myndighet bemyndiga sina tjänstemän att inställa sig som sakkunniga eller vittnen inför den andra avtalsslutande partens domstolar eller myndigheter. Denna bestämmelse skall gälla brott som omfattas av detta avtal. Tjänstemännen skall höras om fakta som de har inhämtat i tjänsten.

Användning av upplysningar och handlingar

Artikel 9

[9393] 1. Upplysningar, handlingar och andra meddelanden som erhållits enligt detta avtal får bara användas för andra syften än de som anges i detta avtal om den behöriga myndighet som lämnat dem ger skriftligt tillstånd.

2. Upplysningar som lämnats enligt detta avtal skall oavsett i vilken form de lämnats vara konfidentiella. De skall omfattas av sekretesskydd och åtnjuta det skydd som ges samma slag av upplysningar och handlingar enligt tillämplig lagstiftning som gäller inom den mottagande avtalsslutande partens territorium.

3. Föreskrifterna i punkt 1 skall inte hindra användningen av upplysningar vid eventuella rättsliga eller administrativa förfaranden som inleds med anledning av överträdelser av den lagstiftning som omfattas av detta avtal.

4. De avtalsslutande parternas behöriga myndigheter får emellertid, i enlighet med syftena och inom ramen för detta avtal, i sina urkunder innehållande bevis,

rapporter och vittnesmål samt vid förhandlingar och åtal inför domstol som bevisning använda upplysningar och handlingar som erhållits enligt avtalet.

5. Rätten att åberopa sådana upplysningar och handlingar som bevis inför domstol och den vikt som skall fästas därvid avgörs av tillämplig lagstiftning.

6. Föreskrifterna i denna artikel skall inte hindra en avtalslutande part som är medlem i Europeiska unionen att uppfylla sina skyldigheter i fråga om överlämnande av uppgifter som erhållits enligt detta avtal till tullmyndigheterna i medlemsstaterna i Europeiska unionen och till Europeiska kommissionens behöriga myndigheter. Dessa uppgifter skall dock vara av relevans för Europeiska gemenskapen och ligga inom dess behörighet.

Biståndsframställningens form och innehåll

Artikel 10

[9394] 1. Framställningar enligt detta avtal skall göras skriftligen. De handlingar som behövs för att en sådan framställning skall kunna verkställas skall biläggas. I brådskande situationer kan även muntliga framställningar godtas. Sådana skall omedelbart bekräftas skriftligen.

2. Framställningar enligt punkt 1 skall innehålla upplysningar om

a) den behöriga myndighet som gör framställningen,

b) den begärda åtgärden,

c) ändamålet med och orsaken till framställningen,

d) lagar, bestämmelser, föreskrifter och andra rättsliga grunder,

e) så noggranna och utförliga uppgifter som möjligt om de fysiska eller juridiska personer som är föremål för utredning,

f) en kortfattad redogörelse för omständigheterna.

3. Framställningar skall inlämnas på den anmodade avtalslutande partens officiella språk, på engelska eller på något annat för den anmodade myndigheten godtagbart språk.

4. Om en framställning inte uppfyller de formella kraven, kan rättelse eller komplettering begäras. Åtgärder i säkerhetssyfte påverkas inte därav.

Undantag från skyldigheten att lämna bistånd

Artikel 11

[9395] 1. Om den anmodade myndigheten anser att det begärda biståndet skulle strida mot den anmodade avtalslutande partens suveränitet, allmänna rättsprinciper, säkerhet eller andra väsentliga intressen eller skulle innebära en kränkning av en industriell, kommersiell eller yrkesmässig hemlighet i denna avtalslutande part, kan den vägra att lämna sådant bistånd, lämna det delvis eller göra det med vissa villkor eller förbehåll.

2. Om en framställning om bistånd inte kan följas skall den begärande myndigheten utan dröjsmål underrättas om detta och skälen till att bistånd inte lämnas skall anges.

3. Om en behörig myndighet begär bistånd som den inte själv skulle kunna lämna om den blev anmodad till det av den andra avtalslutande partens behöriga myndighet, skall den framhålla detta i sin framställning. I sådant fall skall den anmodade myndigheten ha handlingsfrihet att bestämma om den skall bifalla framställningen.

Förordning (1998:318) om tillämpning av ett avtal mellan Sverige och Ryssland om ömsesidigt bistånd vid bekämpning av vissa fiskala brott

Uppdaterad:

Kostnader

Artikel 12

[9396] Varje behörig myndighet skall avstå från att kräva ersättning för kostnader som föranletts av att detta avtal tillämpats, utom vad angår ersättning till sakkunniga enligt artikel 8, vittnen, tolkar och översättare. Den begärande myndigheten skall bestrida alla kostnader som sammanhänger med dess representanters resor. De behöriga myndigheterna skall vara överens om extraordinära utgifter innan utbetalning sker.

Tillämpning

Artikel 13

[9397] 1. De avtalsslutande parternas behöriga myndigheter skall anförtros att tillämpa denna överenskommelse. Dessa myndigheter skall gemensamt komma överens om tillämpningsbestämmelser.

2. De avtalsslutande parternas behöriga myndigheter får vidta åtgärder för att utredningsenheterna inom den svenska tullen och den ryska skattepolisen skall kunna stå i direkt förbindelse med varandra.

Territoriell tillämplighet

Artikel 14

[9398] Detta avtal skall tillämpas på båda avtalsslutande parternas territorier.

Ikraftträdande och uppsägning

Artikel 15

— — — — —